

Sag, vil han ogsaa have, at vi skulle indvinde et meget betydeligt Beløb ved Beskatning, og saa vidt jeg forstod ham, vilde han ligesom de Herrer paa den Side, jeg før omtalte, have, at det skulde indvindes straks, uden at man alt for meget hengav sig til smaalige Betæneligheder og Overvejelser, men det skulde være paa den Maade, at man straks fordoblede Formue- og Indkomstkatten. Den Maade, tænker jeg, falder mindre i de 3 Herrer's Smag. Men det ene er, synes jeg, omtrent lige saa flot som det andet.

Allerede Skattebyrdens relative Højde og den bestandig jævne Stigning, den, som sagt, er Genstand for derved, at Kommuneskatten gaar op Aar for Aar, gør, at vi maa holde os tilbage, til vi fuldt ud kunne overskue Situationen, at vi ikke maa løbe til paa Grund af Vanskeligheder, som vel desværre ikke helt ere af forbigaaende Art, men som dog for en stor Del ere det, at belaste os med en saa overordentlig stærkt forøget Skattebyrde som den, de Herrer antyde. Vi maa ikke forøge vor almindelige Beskatning hverken af den ene eller den anden Art mere end fornødent. Men selv om jeg anslaaer lavt, bevæge vi os i Virkeligheden paa overordentlig usikker Grund. Der er en Margin paa mindst en 6—7 Mill., naar jeg tager Hensyn til, hvad der kan rette sig som Følge af, at vi komme over Overgangstiden, hvad der kan rette sig i Løbet af et Aar ved de bedre Tider, og hvad der kan rette sig ved rimelige Beparelser. Ingen kan sige det med Sikkerhed, men der er her en Margin paa mindst 6—7 Mill. at bevæge sig paa. Vi maa ikke ved at handle i Utide og ubesindigt paa dette Omraade belaste os med en Skattebyrde, som vi nok skulde komme til at mærke Følgerne af baade paa den ene og den anden Led.

Der er sagt til mig fra forskellige Sider: Hvor du er sangvinsk, du taler om Beparelse som det, der kan hjælpe os. Kunne vi komme ud af en Underbalance af den Størrelse ved Hjælp af Beparelser? Du taler om en Forøgelse af Stempelskatten: en Draabe i Havet, hvor kunne vi komme ud af en saadan Situation ad den Vej? Du taler om bedre Tider — at sidde med Hænderne i Skødet og vente paa, at det skal bedre sig, ja, det er en net Finanspolitik! Du taler om Jernbanetaksterne — højst regnet 3—4 Millioner, det bringer os ikke væsentlig videre. Nej, ganske vist, ingen af disse Ting alene bringer os meget videre, men tilsammenlagt bliver det meget betydeligt, bliver det i alt

Fald saa meget, at det i høj Grad indskrænker det Beløb, vi muligvis blive nødte til at søge Dækning for ved Beskatning. Regeringen vil ikke lægge Hænderne i Skødet med Hensyn til Arbejdet for at udfinde rimelige Beparelser. Dette Arbejde gøres for Tiden hovedsagelig i Finanskommissionen, men det sker i bestandigt Samarbejde med de forskellige Ministerier, og disse have allerede paa adskillige Omraader taget Arbejdet op for at forberede Ændringer i Lovgivningen i besparende Retning. Vi ere ogsaa fuldt ud villige til at begynde allerede i Aar med saadanne Foranstaltninger, som maa siges at passe ind i enhver Finansplan, at være finanspolitisk set af neutral Art som en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, der ubetinget maa med, hvorledes vi saa i øvrigt stille os, idet det er en Fordring, som under enhver Finansplan maa opretholdes, at Statens Aktiver skulde give en rimelig Rente eller i alt Fald nærme sig saa meget dertil som muligt. Og desværre, naar vi faa Jernbaneregnskaberne stillet rigtigt op — og der var flere af de Betragtninger, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds fremsatte, som jeg kan tiltræde, om han end gik alt for vidt, naar han vilde have Anlæg af nye Baner og hvad dermed kan sammenstilles ind under Driftsregnskabet, det gaar ikke an; men der var adskillige af de Ting, han nævnedes, som der er god Grund til at tage paa Driftsregnskabet og ikke som nu paa § 27 —, skal det nok vise sig, at de Takstforhøjelser, som det overhovedet er muligt at naa til uden at hemme Trafikken alt for meget her i Landet, naa neppe endda den Forrentning, som i og for sig vil være rimelig og rigtig. Derfor behøve vi ikke at være bange for ad den Vej at lægge Byrder paa Befolkningen, for det er ikke at lægge Byrder paa Befolkningen at lade den betale saa meget for Benyttelsen af et Gode, som det koster at fremskaffe dette.

Jeg er ogsaa villig til, saafremt Stempelkommissionen fremkommer med sin Betænkning saa betids, at det er muligt allerede i dette Rigsdagsaar at forelægge et Forslag, at gøre dette. Thi atter her staa vi ved en finanspolitisk set ret neutral Ting. Muligvis vil man kunne finde andre Indtægtsforøgelser af samme Art, og hvad der end findes, ville vi komme med det saa hurtigt, vi kunne, vel at mærke efter en grundig og forsvarlig Forberedelse. Det kan ikke nytte hverken ved de smaa eller de store Indtægtslove at komme løbende med dem uden at have underkastet dem en forsvarlig Drøftelse.